نصيحة الشيخ أبي يحي الليبي رحمه الله

لمجاهدي تركستان

شەيخ ئەبۇ يەھيا رەھمەھۇللاھنىڭ

تۈركىستان مۇجاھىدلىرىغا يوللىغان

خاس دەۋىتى

ئۇيغۇرچە ۋە ئەرەپچە

قال النبي صلى الله عليه وسلم:«وَأَنَا آمُرُكُمْ بِخَمْسٍ اللَّهُ أَمَرَنِي بِهِنَّ : الْجَمَاعَةِ، وَالسَّمْعِ، وَالطَّاعَةِ، وَالْهِجْرَةِ، وَالْجِهَادِ» «مەن سىلەرنى بەش نەرسىگە بۇيرۇيمەن، الله مېنى شۇنىڭغا بۇيرۇغان — ❶ جامائەتنى لازىم تۇتۇش، ❷ (ئەمىرنىڭ سۆزىنى) ئاڭلاش، ❸ (ئەمىرگە) ئىتائەت قىلىش، ❹ ھىجرەت قىلىش، ❺ جىھاد قىلىشقا (بۇيرۇيمەن.)» (ئەھمەد ۋە تىرمىزى رىۋايىتى)

ت ئى پ ئىسلام ئاۋازى تەشۋىقات مەركىزى

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه وبعد:

جىمى ھەمدۇ ـ سانا ئاللاھقا خاس، رەھمەت ۋە سالام ئاللانىڭ ئەلچىسى، ئۇنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرى، ئۇنىڭ ساھابىلىرى ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەنلەرگە بولسۇن.

شەرق ياكى غەربتە بولسۇن كاپىرلارنىڭ خۇددى زىياپەتتە ئولتۇرغانلار بىر ـ بىرىنى ئۆزىنىڭ قاچىسىغا تەكلىپ قىلىشقىنىدەك تۇشمۇتۇشتىن، ھەر تەرەپتىن مۇسۇلمانلارنىڭ زېمىنلىرىغا تاجاۋۇز قىلغانلىقى: ئۇلارغا زىللەت، خارلىق ۋە بارچە ئازاب ـ ئوقۇبەتلەرنى تېتىتىپ: ئۇلارنىڭ زېمىنى ۋە دىنىنى بۇزۇپ، ئىززەت ـ ئابرۇيىنى دەپسەندە قىلىپ: مۇسۇلمانلارنىڭ ئەرلىرى، ئاياللىرى ۋە پەرزەنتلىرىنى ئۆلتۈرۈپ: ئۇلارنىڭ زېمىنلىرىدا تەسۋىرلىگۈسىز، بايان قىلىشقا ئاجىز كەلگۈدەك جىنايەتلەرنى سادىر قىلمۇۋاتقانلىقى ھەممىگە ئاياندۇر. ولا حول ولا قوة إلا بالله.

ئەمما ئاللاھ تائالانىڭ، بۇ ئۈممەتنىڭ ئىچىدىن ئۆز يولىدا مالامەتچىنىڭ مالامىتىدىن قورقماي، ئىسلام ئۈممىتىنىڭ دۈشمىنىگە قارشى تۇرۇپ ۋە ئۇلارنى دۈشمەندىن قوغداپ، ئۇلارنىڭ غەلىبىسى ئۈچۈن تىرىشىدىغان، ئوتىدا كۆيۈپ،

سۈيىدە ئاقىدىغان مۇجاھىدلارنى چىقىرىپ بەرگەنلىكى ئاللاھ تائالانىڭ ھېكمىتى ۋە رەھمىتىدىندۇر.

بۇلارنىڭ قوللىغۇچىلىرىنىڭ ئازلىقى، مۇخالىپلىرىنىڭ ۋە ياردەمسىز تاشلاپ قويغۇچىلىرىنىڭ كۆپلۈكىگە قارىماستىن مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم نىڭ: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ - مېنىڭ ئۈممىتىمنىڭ ئىچىدىن بىر تائىپە ھەق ئۈستىدە غەلىبە قىلىپ تۇرىدۇ، ئۇلارغا ئۇلارنى ياردەمسىز تاشلاپ قويغۇچىلار زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ. ئۇلار ئاللانىڭ ئەمرى كەلگەنگە قەدەر شۇ ھالەتتە داۋاملىشىدۇ.» دېگەن سۆزىنىڭ راستلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. (مۇسلىم رىۋايىتى)

ئاللاھقا ھەمدىلەر بولسۇن. مۇسۇلمانلار شەھەرلىرى جىھاد مەيدانلىرىدا ئۆزىنىڭ ئەڭ قىممەتلىك ۋە زۆرۈر نەرسىسىنى قۇربان قىلىپ تۇرىدىغان مانا شۇنداق مۇئمىن، مۇجاھىدلار گۇرۇھىدىن خالى ئەمەس. بولۇپمۇ كاپىرلار تەرىپىدىن بېسىۋېلىنغان ۋە باسقۇنچىلار غالىب كەلگەن ئىسلام زېمىنلىرىدا ھەم ئۇ مۇجاھىدلارنى ئۇچرىتالايمىز. ئەنە شۇ سادىق كىشىلەر قاتارىدىن، بىز شۇنداق دەپ ئويلايمىز، شەرقى تۈركىستانلىق تۈركىستان ئىسلام پارتىيىسىدىكى قېرىنداشلىرىمىز بىز تونۇشقان، بىز ئىلگىرى ۋە ھازىر جىھاد مەيدانلىرىدا ھەمراھ بولغانلار، تۈركىستانلىق قېرىنداشلارنىڭ ئەڭ ياخشىسى. ئۇلارغا يەتكەن شېھىتلىك ۋە سىناقلار ئۇلارنىڭ راستچىللىقى ۋە ئۇلارنىڭ يولىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى بىلدۈرسە، ئۇلارغا ھاكىم بولىۋالغان كاپىرلارنىڭ

ئۇلارغا بولغان ئۆچمەنلىكىنىڭ قاتتىقلىقى ۋە ئۇلارغا قارشى جەڭ قىلىپ ئۇلارنى تەلتۆكۈس يوقىتىشقا ھېرىس بولغانلىقى ئۇلارنىڭ يولىنىڭ تېخىمۇ ئوچۇق ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈردۇ. مانا بۇ يول ھەقىقەتەن سەۋرى ۋە سىناق، ئاندىن غەلىبە ۋە تەمكىنلىك يولىدۇر.

[وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ـ ئۇلار (كۈلپەتلەرگە) سەۋر قىلغان، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە جەزمەن ئىشەنگەن چاغدا، ئۇلاردىن بىر قىسىم كىشىلەرنى بىزنىڭ ئەمرىمىز بىلەن توغرا يول كۆرسىتىدىغان پېشۋالار قىلدۇق.]

(سۈرە سەجدە 24 ـ ئايەت)

تۈركىستان ئىسلام پارتىيىسىدىن بەزى قېرىنداشلارنىڭ جامائەت ئىتائىتىدىن چىقىپ، مۇجاھىدلار سېپىنى ئاجىزلاشتۇرغانلىقى بىزنى غەمكىن قىلدى ۋە قەلبىمىزنى ئېچىشتۇردى. ئۇزۇندىن بېرى مۇجاھىدلار تۈركىستانلىق قېرىنداشلىرىنىڭ جىھاد سېپىدە مەۋجۇتلۇقى، ئۇلارنىڭ ئىتتىپاقلىقى، مەسئۇللىرىنىڭ جامائەتنى لازىم تۇتۇش ۋە كۈچلەندۈرۈش ئۈچۈن تىرىشۋاتقانلىقىدىن خۇرسەن ئىدى. مانا بۇ چىقىپ كەتكەنلەرنىڭ جامائەتكە بەرگەن ئەھدىسىنى بۇزۇشى ـ سەپنىڭ بۆلۈنۈشى، بىرلىكىنىڭ پارچىلىنىشى، جامائەت جىھادىنىڭ ئاجىزلىشىپ، بىلىكىنىڭ قۇۋۋىتىنىڭ كېتىپ قېلىشىغا ئېلىپ باردۇ. مۇسۇلمانلار يولۇققۇ اتقان ياۋۇز ھۇجۇمغا قارشى تۇرۇش ئۈچۈن جامائەت، باشقا مۇجاھىد جامائەتلەرگە ئوخشاش ـ جامائەت بولۇش ۋە ئۇنى لازىم تۇتۇش، جامائەت ئۇلىنى چىڭىتىشقا ئەڭ ئېھتىياجلىق بولغان بىر پەيتتە، بۇ ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشى شەيتانغا ۋە

ئۇنىڭ تەرەپدارىغا يول ئېچىپ بەرگەنلىك. شەيتان ۋە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرىنى مۇجاھىدلار جەڭ مەيدانىدا مەغلۇپ قىلغىنىدىن كېيىن، ئۇلارغا ئەركەكلەر مەيدانىدا خار ۋە پەسلىكنى كۆرسەتكىنىدىن كېيىن ئۇلار كىچىك-كۈندۈز مۇجاھىدلار بىرلىكىنى پارچىلاش، ئۇلارنىڭ تىرىشچانلىقىنى يوقىتىش، ئۇلارنىڭ ئارىسىنى بۇزۇش، ئۇلارنى ئۆزلىرى بىلەن مەشغۇل قىلىپ قويۇش، ئۇلارنىڭ سېپىدە گىنە-ئاداۋەت تارقىتىش ئۈچۈن تىرىشىدۇ. رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم ھەقىقەتەن راست ئېيتقان.

قال صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ يَئِسَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ - شۇبھىسىز شەيتان ناماز ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئۆزىگە ئىبادەت قىلىشىدىن ئۈمىدىنى ئۈزدى لېكىن ئۇلارنىڭ ئارىسىغا ئۆچمەنلىك سېلىشتىن ئۈمىدىنى ئۈزمىدى.»

كۆپلىگەن سەۋرلىك، تەمكىن، كۆچلۈك، ئاچچىقى يامان، شجائەتلىك ئەركەكلەرنى جەڭ مەيدانلىرىدا ئۇچرىتالايسىز. ئۇلار خەتەرلەرگە دۈچ كەلگەندە، قاتتىقچىلىقلارغا يولۇققاندا مەزمۇت تۇرىدۇ. ئەمما ئۇلار ئۆز نەپسىنىڭ ئالدىدا ناھايىتى ئاجىز. ئەگەر ئۇلار دۈشمەنلىرى بىلەن جەڭ قىلسا سەۋرى قىلىدۇ، سۇباتلىق بولىدۇ، ھەر خىل ئەزىيەتلەر ۋە قىيىنچىلىقلارنى كۆتۈرىدۇ لېكىن ئۇلار نەپسلىرىنىڭ تەلىپى ۋە ئارزۇلىرى ئالدىدا بىر سائەتمۇ مۇستەھكەم تۇرالمايدۇ. نەپسىنىڭ كە يىنىگە، ئۆزلىرىنىڭ تىلىكى ئارقىسىغا كىرىپ كېتىدۇ، ھاۋايى-ھەۋەسلىرىگە تەسلىم بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم: «لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ

نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ - چىلىشتا يەڭگەن باتۇر ئەمەس، ئاچچىقىنى يەڭگەن باتۇر» دېگەن.

شەكسىز، خاتالىقتىن خالى بولۇش يالغۇز بىر ئاللاھقىلا خاس، ھەرقانداق كىشى خاتالاشقۇچى. جامائەت ھەم خاتالىق ۋە ئېزىپ قىلىشتىن خالى ئەمەس. بۇ ھەقتە رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم مۇنداق دەيدۇ: « كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ - ئادەم ئەۋلادلىرىنىڭ ھەممىسى كۆپ خاتالاشقۇچى، خاتالاشقۇچىلارنىڭ ياخشىسى تەۋبە قىلغۇچىلاردۇر.»

شۇنىڭ ئۈچۈن خاتالىق، كەمچىلىك ۋە نۇقسانلار بولىدۇ. شۇنداق ئىش يۈز بەرگەندە، بەيئەتنى بۇزۇپ جامائەتتىن چىقىش ئەمەس بەلكى نەسىھەت قىلىپ، ئىسلاھ قىلىشقا تىرىشىش ۋاجىپ بولىدۇ.

مانا بۇ كۆرۈپ تۇرغىنىمىز (يەنى بىر تۈركۈم قېرىنداشلارنىڭ تۈركىستان ئىسلام پارتىيىسىنىڭ ئىتائىتىدىن چىقىپ بۆلىنگىنى) كاپىرلار مۇجاھىدلار ئىچىدە بىر نەچچە يىلدا قادىر بولالمايدىغان ئىشقا بىر نەچچە كۈندە ئېرىشتۈرۈپ قويغاندەك بىر ئىش. نۇرغۇن ئىلغان دۈشمىنىنىڭ قارشىسىدا مەزمۇت، قارشىلىق كۆرسىتىشتە مۇستەھكەم تۇرغان جىھادى جامائەتلەر ئارىسىغا تالاش - تارتىش چۈشكەندىن كېيىن ئاجىزلىشىپ، ئەھدىلىرى بوشاپ، بىرلىكى پارچىلىنىپ كەتتى. ھەتتاكى بۇنداق جامائەتلەر كۆزدىن يىراق بىر ئەسلىمە بولۇپ قالدى. بۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىغا ئىختىلاپ، تالاش - تارتىش ۋە بۆلۈنۈش سىڭىپ كىرگەنلىكى سەۋەبلىك بولدى. مانا مۇشۇنداق مۇسىبەتلەرگە

سەۋەب بولغان كىشىلەر ئاللاھقا قانداق گۇناھلار بىلەن ئۇچرىشار؟! رەببى مۇجاھىدلار سېپىنى بۇزغانلىقىدىن سورىغاندا رەببىگە نېمە دەپ جاۋاب بېرەر؟!

تالاش - تارتىش ۋە ئىختىلاپ يۈز بەرگەندە بىزنىڭ مەجبۇرىيىتىمىز ئۇنى ئاللاھنىڭ كىتابى ۋە رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم نىڭ سۈننىتىگە قايتۇرۇش. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ أَطِيعُواْ اللّهَ وَأَطِيعُواْ الرَّسُولَ وَأُوْلِي الأَمْرِ مِنكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلاً **ئى مۇئمىنلەر! الله غا**، پەيغەمبەرگە ۋە ئۆزەڭلاردىن بولغان ئىش ئۈستىدىكىلەرگە ئىتائەت قىلىڭلار. ئەگەر سىلەر بىرەر شەيئىدە ئىختىلاپ قىلىشىپ قالساڭلار بۇ توغرىدا الله غا ۋە پەيغەمبەرگە مۇراجىئەت قىلىڭلار. ئەگەر سىلەر الله غا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە (ھەقىقىي) ئىشىنىدىغان بولساڭلار بۇ (يەنى الله نىڭ كىتابىغا ۋە پەيغەمبىرىنىڭ سۈننىتىگە مۇراجىئەت قىلىش) سىلەر ئۈچۈن پايدىلىقتۇر، نەتىجە ئېتىبارى بىلەن گۈزەلدۇر.] (سۈرە نىسا 59 - ئايەت)

مەن ئۆزۈمگە ۋە قېرىنداشلىرىمغا نەسىھەت قىلىمەن ھەمدە ئۇلارغا ئاللاھ تائالانىڭ ئايىتىنى ئەسلىتىمەن چۈنكى نەسىھەت مۆمىنلەرگە مەنپەئەت قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ قىيامەت كۈنى بۇ ھەقتە سورىلىپ قالىدىغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارغا كۆيۈنۈپ بۇ نەسىھەتنى قىلىمەن. مەن بۆلۈنۈشنىڭ جىھاد ۋە مۇجاھىدلارغا زىيىنى قاتتىق بولىدىغانلىقىنى بىلگەنلىكىم ئۈچۈن ھېسداشلىق قىلىش يۈزىسىدىن ئۇلارغا نەسىھەت قىلىمەن ۋە ئەسلىتىمەن.

بىز بۇرۇندىن تارتىپ ئاللاھ يولىدا ئەھلى ھەم ۋەتىنىنى تاشلاپ ھىجرەت قىلىپ، ئۆز دىنىنى قوغداش ۋە رەببىنىڭ كەلىمىسىنى ئالىي قىلىش ئۈچۈن جىھاد قىلغان كىشىنى، ياخشى نىيە تىلىك، ھەقىقەتپەرۋەر، ياخشىلىقنى سۆيىدىغان، نەسىھەتنى قوبۇل قىلىدىغان، ھەق بايان قىلىنسا ئۇنىڭغا قايتىدىغان دەپ بىلگەنلىكىمىز ئۈچۈن، بىرنەچچە ۋاراق نەسىھەت ئاشۇ ھۆرمەتلىك قېرىنداشلارغا خاس تەييارلاندى.

مەن بۇ ئالدىراش تەييارلىغان ماتېرىيالىمدا مۇھىم ئىككى نەرسىنى بايان قىلىشنى لايىق كۆردۈم ۋە بۇنى مەقسەتكە مۇناسىپ ھالدا قىسقا ۋە ئومۇمىي بايان قىلىش ئۇسلۇبىدا تەييارلىدىم.

بىرىنچى- شەرىئەتنىڭ جامائەت بولۇشقا، ئىتتىپاقلىققا بۇيرۇغانلىقى ھەمدە بۆلۈنۈش ۋە ئىختىلاپتىن چەكلىگەنلىكىنىڭ بايانى

بىلگىن ئى مۇجاھىد قېرىندىشىم! ئاللاھ سېنى بارچە ياخشىلىققا مۇۋەپپەق قىلسۇن! شۈبھىسىزكى، قۇرئان-سۈننەتنىڭ دەلىللىرى جامائەت ۋە ئۇلپە تلىشىشكە بۇيرۇش، تالاش- تارتىش ۋە ئىختىلاپتىن توسۇشتا بىردەك كەلگەن.

قۇرئان كەرىمدە كەلگەن ئايەتلەر:[واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا - ھەممىڭلار الله نىڭ ئارغامچىسىغا (يەنى الله نىڭ دىنىغا) مەھكەم يېپىشىڭلار ئايرىلماڭلار (يەنى سىلەردىن ئىلگىرى يەھۇدىلار ۋە ناسارالار ئىختىلاپ قىلىشقاندەك دىندا ئىختىلاپ قىلىشماڭلار.)] (سۈرە ئالئىمران 103- ئايەت)

ئىمام تەبەرى مەزكۇر ئايەتنىڭ تەپسىرىدە مۇنداق دېگەن: « ئۇلپە تىلىشىش، ھەق ئۈستىدە بىرلىشىش ۋە ئاللانىڭ بۇيرۇقىغا تەسلىم بولۇشتا. ئاللاھ تائالانىڭ سىلەرنى ئۇنىڭغا بۇيرۇغان دىنىغا مۇستەھكەم ئېسىلىڭلار ۋە ئاللاھ تائالا كىتابىدا سىلەرگە تاپىلىغان ئەھدىنى لازىم تۇتۇڭلار.»

ئىمام قۇرتۇبى ئېيتىدۇكى: «شۇ بىھىسىزكى ـ ئاللاھ تائالا ئۇلپە تىلىشىشكە بۇيرۇيدۇ، تەپرىقچىلىكتىن توسىدۇ. شۇ بىھىسىزكى ـ تەپرىقچىلىك ھالاكەت، جامائەت (ئۇيۇشۇش) نىجاتلىق.»

ئاللاھ تائالانىڭ بۇ ئايىتى شۇنىڭ دەلىلى: [وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ * مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ـ مۇشرىكلاردىن بولماڭلار، سىلەر دىنىدا ئىختىلاپ قىلىشىپ پىرقە ـ پىرقە بولۇپ، ھەر پىرقە ئۆز دىنى بىلەن خۇشاللىنىدىغانلاردىن (بولماڭلار).] (سۈرە رۇم 31 ـ 32 ـ ئايەت)

دىندىكى تالاش ـ تارتىش ۋە تەپرىقچىلىك ئىمان ئەھلىنىڭ سۈپىتى ئەمەس.

ئەللامە سەئدى تەپسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: « بۇ ئايەتتە مۇسۇلمانلارنى پارچىلىنىپ، پىرقە ـ پىرقىلەرگە بۆلۈنۈپ، ھەر بىر پىرقە ھەق بولسۇن ياكى باتىل بولسۇن ئۆز تەرىپىگە يان بېسىشتىن ئاگاھلاندۇرۇش بار. چۈنكى بۇنداق قىلمىش يەنى تەپرىقچىلىك مۇشرىكلارغا ئوخشاش ئىش قىلغانلىقتۇر. دىن بىر، پەيغەمبەر بىر، ئىلاھ بىر، دىنىي ئىشلارنىڭ كۆپىنچىسىدە ئۆلىما ۋە ئالىملار ئىجماغا ئاساسلانغان. ئىمانى قېرىنداشلىقنى ئاللاھ تائالا چەككەن، مۇكەممەل باغلىغان.

شۇنداق تۇرۇقلۇق نېمە ئۈچۈن بۇ بۇيرۇقلارنىڭ ھەممىسى بىكار قىلىنىپ، يەڭگىل مەسىلىلەر ياكى شاخچە ئىختىلاپلارغا تايىنىپ، بەزىسى بەزىسىنى ئازغۇنلۇققا چىقىرىدىغان، بەزىسى بەزىسىدىن ئايرىلىشۋالىدىغان، تەپرىقچىلىك ۋە بۆلگۈنچىلىكنى لازىم تۇتىمىز؟ بۇ پەقەت شەيتاننىڭ چوڭ قۇتراتقۇلۇقى ۋە مۇسۇلمانلارغا قىلغان چوڭ ھىيلە-مىكىرلىرىدىن بىرى ئەمەسمۇ؟ مۇسۇلمانلارنىڭ كەلىمىسىنى بىرلەشتۈرۈش ۋە ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى باتىلنى ئاساس قىلغان كېلىشمەسلىكنى يوق قىلىشقا تىرىشىش - ئاللاھ يولىدا قىلىنىغان جىھادنىڭ ئەۋزىلى ۋە ئاللاھقا يېقىن قىلىدىغان ئەمەللەرنىڭ ئەۋزىلى بولمامدۇ؟...»

ئاللاھ تائالانىڭ بۇ ئايىتى ئىختىلاپ ۋە تالاش-تارتىشتىن ئاگاھلاندۇرغان ئايەتلەرنىڭ قاتارىدىندۇر: [ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ريحكم - (پۈتۈن سۆز-ھەرىكەتلىرىڭلاردا) الله غا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىڭلار، ئىختىلاپ قىلىشماڭلار، بولمىسا (دۈشمەن بىلەن ئۇچرىشىشتىن) قورقۇپ قالىسىلەر، كۈچ-قۇۋۋىتىڭلار كېتىپ قالىدۇ.] (سۈرە ئەنفال 46-ئايەت)

تالاش-تارتىش ۋە ئىختىلاپ مەغلۇبىيەت ۋە ئوڭۇشسىزلىقلارغا ئېلىپ بارىدىغان، غەلىبە-نۇسرەت ۋە كۈچ-قۇۋۋەتنىڭ كېتىشىگە سەۋەب بولىدىغان چوڭ ئامىللاردۇر. تالاش-تارتىش ۋە بۆلۈنۈش بىلەن غەلىبە-نۇسرەت ۋە مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىش مۇمكىن ئەمەس. بۇ بولسا ئاللاھ تائالانىڭ شەرئى ھۆكۈمى ۋە تەقدىرى قازاسىدۇر.

بىز بۇنى جىھاد مەيدانلىرىدا ئەمەلىي كۆردۇق. مۇجاھىدلار تەجرىبە قىلىپ باقتى. ھۆرمەتلىك قېرىنداشلار! دانا كىشى باشقىلاردىن ئىبرەت ئالغان كىشىدۇر.

ئىمام سەئىدى مۇنداق دېگەن:« <وَلا تَنَازَعُوا - ئىختىلاپ قىلىشماڭلار> دېگەن ئايەتنىڭ مەنىسى قەلبلەرنىڭ پارچىلىنىشى ۋە بۆلۈنۈشىگە ئېلىپ بارىدىغان تالاش-تارتىشنى قىلماڭلار. <فَتَفْشَلُوا - يەنى قورقۇپ قالىسىلەر.>، <وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ- يەنى ئىرادەڭلار بوشاپ كېتىدۇ>، كۈچۈڭلار بۆلۈنۈپ كېتىدۇ. ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ رەسۇلىغا ئىتائەت قىلغانلىق سەۋەبىدىن سىلەرگە بېرىلىشى ۋەدە قىلىنغان غەلىبە كۆتۈرۈلۈپ كېتىدۇ.»

بىلگىنكى ئى قېرىندىشىم! مۇسۇلمانلارنىڭ ئىتتىپاقىنى بۆلۈش ۋە ئۇلارنىڭ بىرلىكىنى بۇزۇش مۇناپىقلارنىڭ سۈپىتى ۋە ئۇلارنىڭ ئادىتى. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:[وَالَّذِينَ اتَّخَذُواْ مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّهَ وَرَسُولَهُ مِن قَبْلُ وَلَيَحْلِفَنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلاَّ الْحُسْنَى وَاللّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ - بەزى كىشىلەر مۆمىنلەرگە زىيان يەتكۈزۈش، كۇفرىنى كۈچەيتىش، مۆمىنلەرنىڭ ئارىسىنى پارچىلاش، الله قا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە قارشى تۇرغان ئادەم (يەنى ئەبۇئامىر راھىب) نىڭ كېلىشىنى كۈتۈش مەقسىتىدە مەسجىد بىنا قىلدى. ئۇلار: «بىز پەقەت ياخشىلىقنىلا ئىرادە قىلدۇق» دەپ چوقۇم قەسەم قىلىدۇ، الله گۇۋاھلىق بېرىدۇكى، ئۇلار شەك - شۈبھىسىز يالغانچىلاردۇر.] (سۈرە تەۋبە 107 - ئايەت)

ئۆز ئەمىلىنى ئۇلارنىڭ (يەنى مۇناپىقلارنىڭ) قىلمىقلىرىغا ئوخشىتىۋاتقان مۇجاھىد، ئۆزىنىڭ مۇئمىن، مۇھاجىر، مۇجاھىد قېرىنداشلىرى باشتىن ئۆتكۈزۈۋاتقان قىيىنچىلىق ۋە ئۇلار دۇچ كېلىۋاتقان ئىمتىھان ـ سىناقلار ئالدىدا، ئۇلارنىڭ ئارىسىنى بۆلۈپ قانداقمۇ بىراۋنىڭ كۆڭلىنى خۇرسەن قىلسۇن؟ مانا مۇشۇ خىل ھالەت بىزدىن رەبباني (خۇداگۈي) سەۋرچان، سادىق كىشىلەرگە ئوخشاش بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ. ئۇلار شۇنداق كىشىلەركى ـ ئۆلۈم، جاراھەت، دەرد ـ ئەلەملەر ئۇلارغا پەقەت ئۈيۈشۈش ۋە بىرلىشىش، ئىشەنچ ۋە جەزمىيەتنى زىيادە قىلىدۇ.

بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ:[وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُواْ لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُواْ وَمَا اسْتَكَانُواْ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ * وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلاَّ أَن قَالُواْ ربَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ - نۇرغۇن پەيغەمبەرلەر بىلەن كۆپلىگەن خۇداگۈي ئۆلىمالار بىرلىكتە جەڭ قىلدى. ئۇلار الله يولىدا يەتكەن كۈلپەتلەردىن روھسىزلانمىدى، بوشاشمىدى، باش ئەگمىدى، الله ئۆزىنىڭ يولىدا دۇچ كەلگەن قىيىنچىلىقلارغا چىداشلىق بەرگۈچىلەرنى دوست تۇتىدۇ.* ئۇلارنىڭ سۆزى پەقەت: «پەرۋەردىگارىمىز! گۇناھلىرىمىزنى، ئىشىمىزدا چەكتىن ئاشقانلىقىمىزنى مەغپىرەت قىلغىن، قەدەملىرىمىزنى (جەڭ مەيدانىدا) مۇستەھكەم قىلغىن ۋە كاپىر قەۋمگە قارشى بىزگە ياردەم بەرگىن» دېگەندىن باشقا بولمىدى.] (ئال ئىمران 146، 147 ـ ئايەتلەر)

ئاشۇلارغا ئوخشاش كىشىلەرنىڭ مۇكاپاتى (ئاللاھ قۇرئانى كەرىمدە بايان قىلغىنىدەكلا): [فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ـ الله ئۇلارغا دۇنيانىڭ ساۋابىنى (يەنى دۈشمەنلەر ئۈستىدىن غەلىبە قىلىشنى) ۋە ئاخىرەتنىڭ ياخشى ساۋابىنى (يەنى جەننەت ۋە ئۇنىڭ نېمەتلىرىنى) ئاتا قىلدى، الله ياخشىلىق قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ.] (سۈرە ئالئىمران 148 ـ ئايەت)

ھەدىس شەرىپلەردىن ئاللاھ تائالانىڭ ئارغامچىسىغا مۇستەھكەم ئېسىلىش، ئىتتىپاقلىشىش ۋە بىرلىشىشكە بۇيرۇپ بۆلۈنۈش ۋە تالاش ـ تارتىشتىن چەكلەپ كەلگەن دەلىللەرگە كەلسەك، بۇ ئىنتايىن كۆپ بولۇپ، تۆۋەندە ئۇنىڭ بەزىسىنى بايان قىلىمىز:

مۇسلىم ئەبۇ ھۇرەيرىدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە مۇنداق دەيدۇ، رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم مۇنداق دېگەن: « إِنَّ اللَّهَ يَرْضَى لَكُمْ ثَلَاثًا وَيَكْرَهُ لَكُمْ ثَلَاثًا: فَيَرْضَى لَكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا، وَأَنْ تُنَاصِحُوا مَنْ وَلَّاهُ اللَّهُ أَمْرَكُمْ، وَيَكْرَهُ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةِ الْمَالِ ـ شۈبھىسىزكى ئاللاھ تائالا سىلەرگە ئۈچ نەرسىگە رازى بولۇپ، ئۈچ نەرسىنى يامان كۆرىدۇ. سىلەردىن ئاللاھقا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەي ئىبادەت قىلىشىڭلار، بۆلۈنمەي ئاللاھ تائالانىڭ ئارغامچىسىغا بىردەك ئېسىلىشىڭلار ۋە ئاللاھ سىلەرنىڭ ئىشىڭلارغا ئىگە قىلغان كىشىگە (يەنى ئەمىرلەرگە) نەسىھەت قىلىپ تۇرۇشۇڭلارغا رازى بولىدۇ. سىلەر ئۈچۈن مىش ـ مىش گەپ قىلىش (يەنى

ئۇرۇنسىز سۆزلەرنى كۆپ قىلىش)، كۆپ سوئال سوراش ۋە مالنى زايە قىلىۋېتىشنى يامان كۆردۇ.» (مۇسلىم رىۋايىتى)

يەنە ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمالاردىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم مۇنداق دېگەن:

« عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنْ الِاثْنَيْنِ أَبْعَدُ، مَنْ أَرَادَ بُحْبُوحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزَمْ الْجَمَاعَةَ – جامائەتنى لازىم تۇتۇڭلار، بۆلۈنۈشتىن ساقلىنىڭلار. شۈبھىسىزكى شەيتان بىر كىشى بىلەن بىللە، ئىككى كىشىدىن يىراقراق. كىمكى جەننەتنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئىرادە قىلسا جامائەتنى لازىم تۇتسۇن.» (الترمذي)

يەنە رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم سادىقلارنىڭ ئۆلۈنگەندىن قېپقىشى، مۆئمىنلەرنىڭ ئۆلۈنگەندىن ساقلىنىشى ئۈچۈن ئىختىلاپنى قىيامەتنىڭ ئالامەتلىرىدىن دەپ بايان قىلغان.

عبد الله بن عمرو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «كَيْفَ بِكُمْ وَبِزَمَانٍ يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ يُغَرْبَلُ النَّاسُ فِيهِ غَرْبَلَةً، وَتَبْقَى حُثَالَةٌ مِنْ النَّاسِ قَدْ مَرِجَتْ عُهُودُهُمْ وَأَمَانَاتُهُمْ فَاخْتَلَفُوا وَكَانُوا هَكَذَا.» وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، قَالُوا: كَيْفَ بِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِذَا كَانَ ذَلِكَ؟ قَالَ: «تَأْخُذُونَ بِمَا تَعْرِفُونَ، وَتَدَعُونَ مَا تُنْكِرُونَ، وَتُقْبِلُونَ عَلَى خَاصَّتِكُمْ، وَتَذَرُونَ أَمْرَ عَوَامِّكُمْ.» (رواه أبو داود وابن ماجه وغيرهما)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم مۇنداق دېگەن: «سىلەرگە شۇنداق بىر زامان كەلسە سىلەرنىڭ ھالىڭلار قانداق بولار؟ ئۇ زاماندا كىشىلەر قاتتىق تاسقىلىدۇ ۋە كىشىلەرنىڭ ئەخلەت - داشقاللىرى (خار كىشىلىرى) قېلىپ

قالـــــدۇ. ئۇلارنـــــىڭ ئەھـــــدە ـ ئامـــانەتلىرى بۇزۇلغـــان، ئىختىلاپلاشـقان، ھــالى مانا مۇشــۇنداق بولـىدۇ» دېدى ۋە بارماقلىرىنـىڭ ئارىسـىنى گىرەلە شـتۈردى. سـاھابىلەر ئى رە سۇلۇللاھ بىز شـۇنداق ۋاقىتتا بولـۇپ قالسـاق قانداق قىلىمىز؟ دەپ سوراشتى. رەسـۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم: «ھەق دەپ بىلگەنلىرىڭلارنى تۇتىسـىلەر، نـاھەق دەپ بىلگەنلىرىڭلارنى تاشلايسـىلەر، شەخسـى ئىشـىڭلارغا (ھەق بولسا) كۆڭۈل بۆلىسىلەر، ئاۋامنىڭ ئىشىنى (ناھەق بولسا) تاشلايسىلەر.» دېدى. (ئەبۇ داۋۇد، ئىبنى ماجە ۋە باشقىلارنىڭ رىۋايىتى)

بۇخارى ۋە مۇسـلىم رىۋايەت قىلغان بۇ ھەدىس، يەنە شۇ ھەدىسلەرنىڭ جۈملىسىدىن، رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم مۇئاز ۋە ئەبۇ مۇسا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمالارنى يەمەنگە ئەۋەتكەندە: « يَسِّرَا وَلاَ تُعَسِّرَا، وَبَشِّرَا وَلاَ تُنَفِّرَا، وَتَطَاوَعَا وَلاَ تَخْتَلِفَا - ئاسانلاشـــتۇرۇڭلار، قىيىنلاشـتۇرماڭلار. بېشـارەت بېرىڭلار، ئۈركۈتۈۋەتمەڭلار. ئىتـائەت قىلىڭلار، ئىختىلاپ قىلىشـماڭلار.» دەپ يولغا سالغان ئىدى.

سەھىھ ھەدىستە رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم مۇنداق دېگەن: « لاَ تَخْتَلِفُوا فَتَخْتَلِفَ قُلُوبُكُمْ ـ ئىختىلاپ قىلماڭلار، قەلبىڭلار قارمۇ ـ قارشى بولۇپ قالىدۇ.» (ئەبۇ داۋۇد، ئىبنى ماجە)

يەنە رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم نىڭ ساھابىلىرىنىڭ ھاياتى كۆرۈنۈشلىرىگە قارىساق ـ ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ:« بۇ جامائەت (يەنى ئەينى دەۋردىكى خىلاپەت) ۋە ئىتائەتنى لازىم تۇتۇڭلار، چۈنكى بۇ ئاللاھنىڭ سىلگە (ئىپسىلىشقا) بۇيرۇغان ئارغامچىسىدۇر. جامائەتتە

يامان كۆرگەن نەرسەڭلار تەپرىقچىلىكتە ياخشى كۆرگەن نەرسەڭلاردىن ياخشى.» (رواه الحاكم في المستدرك)

يەنە ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ:«ئىختىلاپ يامانلىقتۇر.» (رواه أبو داود)

ئىشلاردا بىرلىشىشكە بۇيرۇپ، ئىختىلاپنى سۆكۈپ كۆپ ئايەت ۋە ھەدىسلەر كەلگەن. پاساتنى يامان كۆرىدىغان، ھاۋايى-ھەۋەستىن ئۆزىنى تارتىدىغان، ئىسلاھ ۋە ھەقنى ئىزدەيدىغان كىشى ئۈچۈن بىز سۆزلەپ ئۆتكەنلەر يېتەرلىك.

شەيخۇلئىسلام ئىبنى تەيمىيە مۇنداق دېگەن:«جامائەت بولۇش ئاللانىڭ رەھمىتى، رازىلىقى، تىلىكى، دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ بەخت-سائادىتى ھەمدە يۈزى ئاقلىقنىڭ نەتىجىسى دېمەكتۇر. تەپرىقچىلىك بولسا ئاللانىڭ ئازابى، لەنىتى، يۈزى قارىلىق ۋە رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم نىڭ ئۇلاردىن بىزار ئىكەنلىكىنىڭ نەتىجىسىدۇر.»

ئىككىنچى-جامائەتكە بولغان بەيئەتنى بۇزغان كىشىنىڭ شەرئى ھۆكۈمى

بىلگىن ئى مۇجاھىد قېرىندىشىم! سىنىڭ جامائىتىڭگە بەرگەن بەيئەتكە ۋاپا قىلىشىڭ ۋاجىپ. شەرئى دەلىل-ئىسپاتسىز بەيئەتنى بۇزۇش گۇناھ. بەلكى بەزى ئۆلىمالار بەيئەتنى بۇزۇشنى گۇناھى كەبىرلەر (يەنى چوڭ گۇناھ) قاتارىدىن دەپ ئىسپاتلىدى. ئىمام زەھەبى رەھىمەھۇللاھ ئۆزىنىڭ «ئەلكابائىر» دېگەن كىتاۋىدا «خىيانەت ۋە ئەھدىگە ۋاپا قىلماسلىق» نى 45-چوڭ گۇناھ دەپ كەلتۇردى.

ئەھدىگە ۋاپا قىلىشنىڭ ۋاجىبلىقى، ئۇنى بۇزۇشنىڭ ھاراملىقى توغرىسىدا قۇرئان ـ ھەدىستە كۆپلىگەن دەلىللەر كەلگەن.

ئاللاھ تائالانىڭ مۇنۇ سۆزلىرى بۇلارنىڭ قاتارىدىن: [وَأَوْفُوا بِالعَهْدِ إنَّ العَهْدَ كَانَ مَسْئُولاً – ئەھدىگە ۋاپا قىلىڭلار، (قىيامەت كۈنى) ئەھدە ئۇستىدە (يەنى ئەھدىگە ۋاپا قىلغان ـ قىلمىغانلىق ئۇستىدە) ئەلۋەتتە سوئال ـ سوراق قىلىنىسىلەر]، [وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللهِ إذَا عَاهَدْتُمْ ـ سىلەر ئەھدە تۈزۈشكەنلىرىڭلاردا، الله نىڭ ئەھدىگە ۋاپا قىلىڭلار.] ، [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ـ ئى مۆمىنلەر! ئەھدىلەرگە (يەنى الله بىلەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ۋە سىلەرنىڭ ئۆز ئاراڭلاردىكى ئەھدىلەرگە) ۋاپا قىلىڭلار.]

يەنە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: [الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ – پاسىقلار الله ۋەدە ئالغاندىن كېيىن بەرگەن ۋەدىسىنى بۇزىدۇ. الله ئۇلاشقا بۇيرۇغان شەيئىنى ئۈزۈپ قويىدۇ (يەنى سىلە ـ رەھىم قىلمايدۇ)، يەر يۈزىدە بۇزۇقچىلىق قىلىدۇ؛ ئەنە شۇلار زىيان تارتقۇچىلاردۇر.] (بەقەرە 27 ـ ئايەت)

قۇرتىبى مۇنداق دەيدۇ:«بۇ ئايەتتە ئەھدىگە ۋاپا قىلىش ۋە ئۇنى لازىم تۇتۇش ھەققىدە دەلىل بار. ئىنسانىنىڭ ئۆزى چەكلەنمىگەن قىلغان ھەرقانداق ئەھدىنى مەيلى ئۇ مۇسۇلمان ئوتتۇرىسىدا بولسۇن ياكى باشقىلار ئارىسىدا بولسۇن بۇزۇشى ھالال ئەمەس. چۈنكى ئاللاھ تائالا ئەھدىنى بۇزغان كىشىنى سۆكتى. ئاللاھ تائالا دېدىكى: < أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ـ ئەھدىلەرگە (يەنى

الله بىلەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ۋە سىلەرنىڭ ئۆز ئاراڭلاردىكى ئەھدىلەرگە) ۋاپا قىلىڭلار.> ئاللاھ تائالا ئۆزىنىڭ پەيغەمبىرىگە مۇنداق دېگەن:< وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ـ ئەگەر سەن (مۇئاھەدە تۈزگەن) قەۋمدىن خىيانەت (ئالامەتلىرىنى) سەزسەڭ، مۇئاھەدىسىنى ئۇلارغا ئوچۇق ـ يورۇقلۇق بىلەن تاشلاپ بەرگىن.> بۇ يەردە ئاللاھ تائالا خىيانەتتىن توستى. خىيانەت ئەھدىنى بۇزۇش بىلەن بولىدۇ.» (ئىمام قۇرتۇبىنىڭ سۆزى ئاخىرلاشتى)

سەيدى قۇتۇپ رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ:« ئىسلام ئەھدىگە ۋاپا قىلىشنى تەكىتلىدى ۋە چىڭىتتى. چۈنكى بۇ ۋاپادارلىق جامائەت ھاياتىدا ئەزالار قەلبىنى پاكىزلىق، ئىشەنچ ۋە ھەققانىيەتكە ئادەتلىنىشكە يېتەكلەيدۇ. ئەھدىگە ۋاپا قىلىش توغرىسىدا قۇرئان ـ ھەدىسلەردە ھەرخىل رەۋىشتە مەزمۇنلار كەلگەن. مەيلى بۇ ئەھدە ئاللاھقا بەرگەن ئەھدە بولسۇن ياكى كىشىلەر ئارىسىدىكى ئەھدە بولسۇن، شەخسكە بەرگەن ئەھدە بولسۇن ياكى جامائەتكە بېرىلگەن ئەھدە بولسۇن، دۆلەتكە بېرىلگەن ئەھدە بولسۇن، ھاكىم ياكى مەھكۇمنىڭ ئەھدىسى بولسۇن، ئىسلام ئۆزىنىڭ ئەمەلىي تارىخىدا ئەھدىگە ۋاپا قىلىشتا يۇقىرى پەللىگە يەتكەن. ئىنسانىيەت پەقەت ئىسلام سايىسى ئاستىدىلا بۇنىڭغا (يەنى ئەھدىگە ۋاپا قىلىشقا) يېتەلەيدۇ.»

بىلگىن ئى قېرىندىشىم! ئەھدىگە ۋاپا قىلىش سادىق مۇئمىنلەرنىڭ سۈپىتى. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا ئەھدىگە ۋاپا قىلىشنى ياخشى ئەمەللەر قاتارىدا ساناپ مۇنداق دەيدۇ:

[وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ـ ئەھدىلەشـــكەندە ئەھدىســـگە ۋاپا قىلغانلار . . . ياخشى ئەمەلگە كىرىدۇ.] (سۈرە بەقەرە 177 ـ ئايەت)
ئەھـدىنى بۇزۇش ئۈنىڭغا ۋاپا قىلماسلىق مۇناپىقلارنىڭ سۈپىتى. ئاللاھ بىز ۋە سىلەرنى شۇنىڭدىن ساقلىسۇن.
ئىككى شەيخ ـ مۇسلىم ۋە بۇخارىنىڭ ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمــر رەزىيەللاھــۇ ئەنهــۇدىن رىــۋايەت قىلغــان ھەدىســـدە رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم مۇنداق دېگەن: «أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدَعَهَا: إِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ ـ كىمدە تۆت خىل ســۈپەت بولىــدىكەن، ئــۇ خـــالىس مۇنـاپىق بولىــدۇ. كىمــدە ئۇنىڭدىن بىــرەرى تېپىلىـــدىكەن، تاكى شـــۇ بىــر سـۈپەتنى تاشـــلىمىغۇچە ئۇنىڭدا مۇناپىقلىقتىن بىــر سـۈپەت بولغـان بولىدۇ .(بۇ تۆت خىسلەت) ئامانەت قويۇلسا، خىيانەت قىلىدۇ. گەپ قىلسا، يالغان ئېيتىدۇ. ئەھدىلەشسە، ئەھدىنى بۇزىدۇ. جېدەللىشىپ قالسا، ئېغىزىنى بۇزىدۇ.»
ئىبنى رەجەپ ھەدىســنىڭ شەرھىســدە مۇنداق دېگەن: « ئاللاھ تائالا ئەھـدىگە ۋاپا قىلىشقا بۇيرۇپ مۇنداق دېدى: <وأوفوا بالعهد إن العهد كان مسئولًا ـ ئەھدىگە ۋاپا قىلىڭلار، (قىيامەت كۈنى) ئەھـــدە ئۈســـتىدە (يەنى ئەھـــدىگە ۋاپا قىلغــان ـ قىلمىغـــانلىق ئۈســـتىدە) ئەلـــۋەتتە ســـوئال ـ ســـوراق قىلىنىسىلەر.> ئىبنى رەجەپ بۇ توغرىدا ئايەت ـ ھەدىسلەرنى زىكىــر قىلغاندىن كېيىــن مۇنداق دېگەن: مۇسۇلمانلار ئارا بولسۇن ياكى باشقا غەيري مۇسۇلمان ئارا بولسۇن ئەھدىگە خىيانەتچىلىك قىلىش ھارام. گەرچە ئۇ ئەھدىلەشكەن كىشى

كافىر بولغان تەقدىردىمۇ. ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرنىڭ رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلمدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىسى بۇنىڭ دەلىلى، رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم مۇنداق دەيدۇ:< من قتل نفسًا معاهدة بغير حقها لم يرح رائحة الجنة، وإن ريحها ليوجد من مسيرة أربعين عامًا ـ قانداقلا بىر كىشى ئەھدە تۈزۈ شكەن بىر جاننى ناھەق ئۆلتۈرسە جەننە تنىڭ پۇرىقىنى پۇرىيالمايدۇ. شەكسىز جەننە تنىڭ پۇرىقى 40 يىللىق مۇساپىدىنمۇ پۇراپ تۇرىدۇ.> (بۇخارى) »

ئىبنى رەجەبنىڭ سۆزى داۋام قىلىدۇ:« ھەقىقەتەن ئاللاھ تائالا ئۆزىنىڭ كىتابىدا قاچانلا مۇشرىكلار ئۆز ئەھدىسىدە تۇرسا ۋە ئەھدىدىن ھېچ نەرسىنى بۇزمىسا مۇشرىكلارنىڭ ئەھدىسىگە ۋاپا قىلىشقا بۇيرۇغان. ئەمما مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆز۔ ئارا تۈزۈشكەن ئەھدىلىرىگە ۋاپا قىلىش بەك تەكىتلەنگەن ۋە كۈچلۈكتۇر، ئۇنى بۇزۇش كاتتا گۇناھتۇر. ئۇ گۇناھلارنىڭ كاتتىلىرىنىڭ قاتارىدىن ئىمامغا رازىمەنلىك بىلەن ئەھدە بەرگەن ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن كىشىلەرنىڭ ئەھدىلىرىنى بۇزۇش شىدۇر. ئىككى سەھىھ ھەدىس كىتابىدا ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلمدىن مۇنداق رىۋايەت قىلغان، رەسۇلۇللاھ صلى الله عليه وسلم مۇنداق دەيدۇ:< ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيامة ولا يزكيهم ولهم عذاب أليم ـ ئۈچ كىشى بولۇپ ئۇلارغا ئاللاھ تائالا قىيامەت كۈنى سۆزلىمەيدۇ ۋە ئۇلارنى پاكلىمايدۇ. ئۇلار ئۈچۈن قاتتىق ئازاب بار.> ئۇلارنىڭ بىرى: بىر كىشى ئىمامغا پەقەت دۇنيا ئۈچۈنلا بەيئەت بەرگەن بولۇپ، ئەگەر ئىمام ئۇ كىشىگە شۇ كىشى مەقسەت قىلغان نەرسىسىنى

بەرسە بەيئەتىگە ۋاپا قىلىدۇ. ئەگەر بەرمىسە بەيئەتىگە ۋاپا قىلمايدۇ. مۇسۇلمانلارنىڭ نىكاھ ۋە سودا-سېتىقتىن ئىبارەت ئۆز-ئارا رازى بولۇشۇپ تۈزۈلگەن ئەھدىلىرىنىڭ ھەممىسى ۋە ئۇنىڭدىن باشقا ئۇنىڭغا ۋاپا قىلىش ۋاجىپ بولغان ئەھدىلەرنىڭ ھەممىسى بۇزۇش ھارام بولغان، ۋاپا قىلىش ۋاجىپ بولغان ئەھدىلەرنىڭ ئىچىگە كىرىدۇ. شۇنىڭدەك نەزىرگە ئوخشاش بەندە رەببىگە ئەھدە قىلغان نەرسىگە ۋاپا قىلىش ۋاجىپ بولىدۇ.» (جامىئۇلئۇلۇم ۋەلھۆكۇم دىن ئېلىندى)

بىرلىشىشنىڭ زۆرۈرلۈكى، تالاش-تارتىشتىن يىراق بولۇش ۋە ئەھدىگە ۋاپا قىلىشنىڭ ۋاجىپلىقى ھەمدە ئۇنى بۇزۇشنىڭ ھاراملىقى ھەققىدىكى بايانلارنى زىكىر قىلىپ بولغاندىن كېيىن، مەن قېرىنداشلىرىمغا شۇنى ئەسلىتىمەن- ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ جامائەتتىن چىقىش ۋە بەيئەتنى بۇزۇشتىن ئىبارەت قىلمىشى ئۇلارغا ۋە ئۇلارنىڭ جامائىتىگە كاتتا خەتەرلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ. شەرئەت، ئەقىل، تارىخ ۋە تەجرىبىلەرنىڭ ھەممىسى ئەھدىنى بۇزۇشنىڭ شەخس ۋە جامائەتلەرگە يامان ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرىدىغانلىقىنى ئىسپاتلىغان. بىز ئۆز جامائىتىدىن شەرئى ئىسپاتسىز چىققان ۋە جامائەتنىڭ بىرلىكىنى بۇزغان كىشىلەرنىڭ ياخشى ئىش قىلغىنىنى كۆرمىدۇق. بەلكى ئۇلار بۆلۈنۈشنىڭ ئازابى، پارچىلىنىشنىڭ يامان ئاقىۋىتى- تەۋپىق ۋە توغرا يولدىن مەھرۇم قېلىش، ھەتتا بەزى ۋاقىتتا يولدىن (يەنى جىھاد يولىدىن) چەتنەپ كېتىش قاتارلىق ئازابلارغا قالىدۇ. مانا بۇ ئۆز نەپسىنى دۇنيادا ئاللانىڭ غەزىپىگە دۇچار قىلغانلىق. ئاخىرەتتە تېخى قاتتىق بىر تەھدىت كۈتۈپ

تۇرۇپتۇ. ئاللاھتىن بىزگە ۋە قېرىنداشلىرىمىزغا سالامەتلىك سورايمىز.
قېرىنداشلار ئۆزلىرىنىڭ دىنى، جىھادى ۋە قېرىنداشلىرىنىڭ ھەققىدە رەببىدىن قورقۇشى كېرەك. شەيتانلارغا ياردەمچى ۋە ئۆزلىرىنىڭ دۈشمەنلىرىگە يان تاياق بولۇپ قالماسلىقى كېرەك. ئۇلار مۇجاھىدلارنىڭ مەغلۇبىيىتىگە ۋە جىھادنىڭ ئاقساپ قېلىشىغا سەۋەب بولۇپ قېلىشتىن ھەزەر ئەيلىشى لازىم.
قېرىنداشلار بىلىپ قېلىشى كېرەككى بۇ يولغا (يەنى جىھاد يولىغا) ھەممە ئىشلاردىن بوشىنىپ، ئىخلاسمەن بولۇپ ھۆزۈر- ھالاۋەتنى ئۇنتۇشتىن باشقىسى يارىمايدۇ. مانا شۇنداق قىلىش شەيتانىنىڭ مىكرى ئارغامچىلىرىدىن قوغدىنىدىغان مۇستەھكەم قۇرغاندۇر.
ئاخىرىدا بىز ئاللاھ تائالانىڭ ئاشۇ ھۆرمەتلىك قېرىنداشلارنى توغرا يولغا باشلىشىنى، ھەققە، توغرىغا، ئىتائەتكە ۋە جامائەتكە قايتۇرۇشىنى سورايمىز. شۇ ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ مۇجاھىد مۆئمىن قېرىنداشلىرى خۇرسەن بولۇپ، دىن دۈشمەنلىرىنى ئاللاھ مەغلۇپ قىلغاي. ئاشۇ دىن دۈشمەنلىرىنىڭ ئاللانىڭ مۆئمىن بەندىلىرىنىڭ ئارىسىدا بۆلۈنۈش، ئىختىلاپ ۋە جېدەل قوزغاشقا ئەڭ ھېرىس كىشىلەر ئىكەنلىكىدە شەك يوق.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

سىلەرنىڭ سۆيۈملۈك قېرىندىشىڭلار ئەبۇ يەھيا.

أخوكم ومحبكم/ أبو يحيى 24/ جمادى الثانية/1433ه

بارلىق تۈركىستان مۇسۇلمانلىرىغا جۇملىدىن تۈركىستان مۇجاھىدلىرىغا ۋاكالىتەن شەيخ ئەبۇ يەھيا رەھىمەھۇللاھقا سالام يوللايمىز. ئاللاھنىڭ سالامى ۋە رەھمىتى ئۇنىڭغا بولسۇن

بۇ رىسالە شەيخ ئەبۇ يەھيا رەھىمەھۇللاھ شېھىت بولۇشتىن ئىككى كۈن ئىلگىرى قولىمىزغا تەككەن. ئۇلۇغ رەببىمىز شەيخنىڭ قەبرىسىنى نۇرلاندۇرسۇن! فىردەۋس جەننەتتىن ئورۇن بەرسۇن!

تۈركىستان ئىسلام پارتىيىسى تور بەت ئادرىسى:

www.islamicturkistan.com

بسم الله الرحمن الرحيم

نصيحة الشيخ أبي يحي الليبي رحمه الله

لمجاهدي تركستان

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه وبعد:

فلم يعد خافيًا ما تتعرض له بلدان المسلمين شرقًا وغربًا من تداعي أمم الكفر عليها من كل حدب وصوب، كما تداعى الأكلة على قصعتها، يسومون أهلها الذل والهوان وسوء العذاب، ويفسدون البلاد ودين العباد، وينتهكون الأعراض، ويقتلون الرجال والنساء والولدان، ويفعلون بديار المسلمين وأهلها ما لا يحيطه الوصف ولا يستطيعه البيان، ولا حول ولا قوة إلا بالله.

ولكن من رحمته سبحانه وحكمته أن قيض لهذه الأمة عبادًا له مجاهدين، لا يخافون في الله لومة لائم، تصدوا لأعداء أمتهم ودافعوا عنها وسعوا إلى نصرتها والذب عن حياضها، هذا مع قلة الناصرين وكثرة المخالفين والمخذلين والمثبطين، وذلك مصداقًا لقوله صلى الله عليه وسلم: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ».

ولا تكاد تخلو بلد من بلاد المسلمين ولله الحمد من هذه الطائفة المؤمنة المجاهدة التي تضحي في هذه المعركة بالغالي والنفيس، ولا سيما في البلدان التي تسلط عليها الكفرة وتغلّب المحتلون، وكان من هؤلاء الصادقين –كما نحسبهم– الإخوة في تركستان الشرقية (الحزب الإسلامي) وهم من خيرة من عرفنا وصحِبنا في ساحات الجهاد سابقا ولاحقاً، وقد أصابهم من القتل وصنوف الابتلاء ما يدل على صدقهم وصواب طريقهم ويبين شدة تغيّظ الكافرين منهم وحرصَهم على محاربتهم والقضاء عليهم، وهو لاشك طريق الصبر والابتلاء ثم النصر والتمكين [وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ].

وما أحزننا وآلمنا ما سمعناه عن خروج بعض الإخوة من الحزب الإسلامي التركستاني عن طاعة الجماعة، وتوهينهم لصفٍّ مجاهدٍ طالما فرح المجاهدون بوجوده واتفاق أهله واجتهد القائمون عليه على تماسكه وتقويته، فنقضوا بذلك عهدهم الذي أعطوه لها، مما قد يؤدي إلى شق صفها وتفريق كلمتها وإضعاف جهادها والفت في عضدها، وهذا في وقت كانت الجماعة –كغيرها من الجماعات المجاهدة– في أمس الحاجة للتماسك والتراص والتعاضد؛ لمواجهة هذه الهجمة الشرسة التي يتعرض لها المسلمون، ولتفويت الفرصة على الشيطان وحزبه وهم يسعون ليل نهار إلى تفريق كلمة المجاهدين وتشتيت جهودهم وإفساد ذات بينهم، وإشغالهم بأنفسهم ونشر العداوة والبغضاء في صفوفهم، بعد أن هزمهم المجاهدون في ميادين القتال، وأروهم الذل والخزي في مواطن النزال، وقد قال صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ يَئِسَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ».

وكم تجد من الرجالِ أهلِ الصبر والعزيمة والقوة والجلادة والشجاعة في ساحات الجهاد واقتحام الأخطار ومواجهة الشدائد إلا أنهم أضعف ما يكونون أمام أنفسِهم، فإذا قاتلوا عدوَّهم صبروا وتجلّدوا وتحمَّلوا أنواع

الأذى وصنوف الكروب غير أنهم حينما يقفون أمام مطلبات نفوسهم وميولها لا يصمدون ساعةً فينقادون إليها وينجرون وارء رغباتهم ويستسلمون لأهوائها، ولهذا قال النبي صلى الله عليه وسلم : «لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ».

ولاشك أن العصمة لله وحده فلا عصمة لفرد ولا لجماعة عن الخطأ والزلل، وقد قال النبي صلى الله عليه وسلم : «كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ»، ومن هنا لابد من الأخطاء والنقص والقصور، والواجب مع ذلك هو النصح ومحاولة الإصلاح لا الخروج على الجماعة ونقض بيعتها، وهو ما قد رأيناه ينكي في المجاهدين في أيام ما لا يستطيعه الأعداء في سنوات، فكم من جماعة جهادية كانت راسخة أمام أعدائها ثابتة في مواجهتهم فما أن سرى إليها التنازع حتى ضعفت وانحل عقدها وتشتت شملها، بل وأصبحت أثرًا بعد عين، بسبب ما دب فيها من نزاع وما أصابها من خلاف وشقاق، فبأي ذنبٍ يلاقي الله من يكون سبباً في مثل هذه المصائبِ، وماذا سيجيب ربَّه عز وجل حينما يسأله عن تفتيت صفوف المجاهدين؟

ثم إن الواجب أيضًا عند التنازع والاختلاف -إن وجد- أن يرد ذلك إلى كتاب الله وسنة نبيه صلى الله عليه وسلم كما قال تعالى: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ أَطِيعُواْ اللّهَ وَأَطِيعُواْ الرَّسُولَ وَأُوْلِي الأَمْرِ مِنكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلاً].

فنصحاً لنفسي ولإخواني وتذكيرا لهم —فإن الذكرى تنفع المؤمنين- وحرصا عليهم من أن يأتوا يوم القيامة بما يُسألون عنه، ولعلمي بشدة ضرر التفرق على الجهاد والمجاهدين، كُتِبَتْ هذه الورقات لهؤلاء الكرام، مع علمنا مسبقًا أن من هاجر في سبيل الله تاركًا أهله ووطنه، وجاهد لنصرة دينه وإعلاء كلمة ربه، لديه من حسن القصد وحب الحق والخير ما يؤهله لقبول النصيحة والرجوع إلى الحق متى تبين له، وهذا ما نظنه بإخواننا والله سبحانه حسيبهم.

وقد رأيت أن أبين في هذه العجالة أمرين مهمين سالكًا في ذلك سبيل الاختصار والإجمال مراعاة للمقام:

الأمر الأول: بيان أن الشارع قد أمر بالجماعة والائتلاف ونهى عن الفرقة والاختلاف:

اعلم أخي المجاهد -وفقك الله لكل خير- أن نصوص الكتاب والسنة قد تضافرت على الأمر بالجماعة والألفة والنهي عن التنازع والاختلاف.

فمما ورد في كتاب الله:

قوله تعالى: [واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا].

قال الطبري في تفسير الآية المذكورة: وتمسَّكوا بدين الله الذي أمركم به، وعهده الذي عَهده إليكم في كتابه إليكم، من الألفة والاجتماع على كلمة الحق، والتسليم لأمر الله. اهـــ.

وقال القرطبي: فإن الله تعالى يأمر بالألفة وينهى عن الفرقة، فإن الفرقة هلكة والجماعة نجاة. اهـــ.

ومن ذلك قوله عز وجل: [وَلا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ * مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ].

فالتنازع والتفرق في الدين ليست من صفات أهل الإيمان.

قال العلامة السعدي في تفسيره: «وفي هذا تحذير للمسلمين من تشتتهم وتفرقهم فرقًا كل فريق يتعصب لما معه من حق وباطل، فيكونون مشابهين بذلك للمشركين في التفرق، بل الدين واحد والرسول واحد والإله واحد، وأكثر الأمور الدينية وقع فيها الإجماع بين العلماء والأئمة، والأخوة الإيمانية قد عقدها اللّه وربطها أتم ربط، فما بال ذلك كله يُلْغَى ويُبْنَى التفرق والشقاق بين المسلمين على مسائل خفية أو فروع خلافية يضلل بها بعضهم بعضًا، ويتميز بها بعضهم عن بعض؟ فهل هذا إلا من أكبر نزغات الشيطان وأعظم مقاصده التي كاد بها للمسلمين؟ وهل السعي في جمع كلمتهم وإزالة ما بينهم من الشقاق المبني على ذلك الأصل الباطل، إلا من أفضل الجهاد في سبيل اللّه وأفضل الأعمال المقربة إلى اللّه؟. اهـــ.

ومن الآيات التي حذرت من الاختلاف والتنازع قوله تعالى: [ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ريحكم].

فالتنازع والاختلاف من أعظم الأسباب التي تؤدي إلى الفشل والخذلان وذهاب القوة والمنعة والنصر، فلا توفيق ولا نصر مع التنازع والشقاق، هذا ما حكم الله به شرعاً، وقضاه قدرًا، ورأيناه واقعاً في ساحات الجهاد وتجارب المجاهدين، والسعيد –أيها الإخوة الكرام– من وعِظ بغيرِه.

قال السعدي: [وَلا تَنَازَعُوا] تنازعًا يوجب تشتت القلوب وتفرقها، [فَتَفْشَلُوا] أي: تجبنوا [وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ] أي: تنحل عزائمكم، وتفرق قوتكم، ويرفع ما وعدتم به من النصر على طاعة اللّه ورسوله. اهـــ.

واعلم أخي أن السعي في تفريق كلمة المسلمين وتشتيت جمعهم من صفات المنافقين ودأبهم كما قال تعالى: [وَالَّذِينَ اتَّخَذُواْ مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّهَ وَرَسُولَهُ مِن قَبْلُ وَلَيَحْلِفَنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلاَّ الْحُسْنَى وَاللّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ]. فكيف يطيب المجاهد نفسًا أن يتشبه بهؤلاء في أفعالهم، فيفرق بين إخوانه المؤمنين المجاهدين المهاجرين في هذا الوقت العصيب الذي يمرون به، وفي هذه المحن والابتلاءات التي يتعرضون لها؟ فهذا الحال يستوجب علينا أن نتشبه بالربانيين الصابرين الصادقين، الذين لا يزيدهم القتل والجراح والآلام إلا تماسكًا واجتماعًا، وإلا ثباتًا ويقينًا، كما قال تعالى: [وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُواْ لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَمَا ضَعُفُواْ وَمَا اسْتَكَانُواْ وَاللّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ * وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلاَّ أَن قَالُواْ ربَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ].

وأمثال هؤلاء جزاؤهم: [فَآتَاهُمُ اللّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الآخِرَةِ وَاللّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ].

أما ما ورد في السنة المطهرة في الأمر بالاعتصام بحبل الله والتآلف والاجتماع، والنهي عن الفرقة والنزاع فهو كثير نذكر منه:

ما رواه مسلم في صحيحه عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ يَرْضَى لَكُمْ ثَلَاثًا وَيَكْرَهُ لَكُمْ ثَلَاثًا: فَيَرْضَى لَكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا، وَأَنْ تُنَاصِحُوا مَنْ وَلَّاهُ اللَّهُ أَمْرَكُمْ، وَيَكْرَهُ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةِ الْمَالِ».

ومنها ما رواه الترمذي والحاكم وصححاه عن ابن عمر رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قــال: «عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنْ الِاثْنَيْنِ أَبْعَدُ، مَنْ أَرَادَ بُحْبُوحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزَمْ الْجَمَاعَةَ».

وقد بين النبي صلى الله عليه وسلم أن الاختلاف من علامات الساعة؛ لينفر عنه الصادقون ويتجنبه المؤمنون، فعن عبد الله بن عمرو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «كَيْفَ بِكُمْ وَبِزَمَانٍ يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ يُغَرْبَلُ النَّاسُ فِيــــــهِ غَرْبَلَةً، وَتَبْقَى حُثَالَةٌ مِنْ النَّاسِ قَدْ مَرِجَتْ عُهُودُهُمْ وَأَمَانَاتُهُمْ فَاخْتَلَفُوا وَكَانُوا هَكَذَا. وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، قَالُوا: كَيْفَ بِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِذَا كَانَ ذَلِكَ؟ قَالَ: تَأْخُذُونَ بِمَا تَعْرِفُونَ، وَتَدَعُونَ مَا تُنْكِرُونَ، وَتُقْبِلُونَ عَلَى خَاصَّتِكُمْ، وَتَذَرُونَ أَمْرَ عَوَامِّكُمْ». رواه أبو داود وابن ماجه وغيرهما. ومرجت: أي فسدت واختلطت.

ومنها ما رواه البخاري ومسلم في صحيحيهما أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم بَعَثَ مُعَاذًا وَأَبَا مُوسَى رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا إِلَى الْيَمَنِ قَالَ: «يَسِّرَا وَلاَ تُعَسِّرَا، وَبَشِّرَا وَلاَ تُنَفِّرَا، وَتَطَاوَعَا وَلاَ تَخْتَلِفَا».

وصح عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: «لاَ تَخْتَلِفُوا فَتَخْتَلِفَ قُلُوبُكُمْ». رواه أبو داود وابن ماجه والحاكم وغيرهم.

ومما ورد في ذلك عن صحابة رسول الله صلى الله عليه وسلم:

ما رواه الحاكم في المستدرك وصححه عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: «الزموا هذه الطاعة والجماعة فإنه حبل الله الذي أمر به، وأن ما تكرهون في الجماعة خير مما تحبون في الفرقة».

وعنه رضي الله عنه قال: «الخلاف شر». رواه أبو داود.

وقد ورد في الأمر بالاجتماع وذم الخلاف الكثير من الآيات والأحاديث والآثار، وفيما ذكرنا كفاية لمن أراد الحق والإصلاح، وتجرد عن الهوى وكره الفساد.

قال شيخ الإسلام ابن تيمية: ونتيجة الجماعة رحمة الله ورضوانه وصلواته وسعادة الدنيا والآخرة وبياض الوجوه، ونتيجة الفرقة عذاب الله ولعنته وسواد الوجوه وبراءة الرسول منهم. اهـــ.

الأمر الثاني: بيان الحكم الشرعي فيمن نقض بيعته للجماعة:

اعلم أخي المجاهد أن الوفاء بالعهد الذي أعطيته لجماعتك واجب عليك ونقضه بغير موجِبٍ شرعيٍّ محكَمٍ معصيةٌ، بل صرح بعض الأئمة بأنه من كبائر الذنوب، قال الإمام الذهبي – رحمه الله– في «الكبائر»: الكبيرة الخامسة والأربعون: الغدر وعدم الوفاء بالعهد. اهـــ.

والأدلة على وجوب الوفاء بالعهد وحرمة نقضه كثيرة في القرآن والسنة، فمن ذلك:

قوله تَعَالَى: [وَأَوْفُوا بِالعَهْدِ إِنَّ العَهْدَ كَانَ مَسْئُولاً] وقوله عز وجل: [وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ] وقوله جل شأنه: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ].

وقال تعالى: [الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ].

قال القرطبي: في هذه الآية دليل على أن الوفاء بالعهد والتزامه وكل عهد جائز ألزمه المرء نفسه فلا يحل له نقضه سواء أكان بين مسلم أم غيره، لذم الله تعالى من نقض عهده. وقد قال: [أَوْفُوا بِالْعُقُودِ] وقد قال لنبيه عليه السلام: [وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ] فنهاه عن الغدر وذلك لا يكون إلا بنقض العهد. اهـــ.

ويقول سيد قطب رحمه الله: وقد أكد الإسلام على الوفاء بالعهد وشدد؛ لأن هذا الوفاء مناط الاستقامة والثقة والنظافة في ضمير الفرد وفي حياة الجماعة، وقد تكرر الحديث عن الوفاء بالعهد في صور شتى في القرآن والحديث، سواء في ذلك عهد الله وعهد الناس، عهد الفرد وعهد الجماعة وعهد الدولة، عهد الحاكم وعهد المحكوم، وبلغ الإسلام في واقعه التاريخي شأوًا بعيدًا في الوفاء بالعهود لم تبلغه البشرية إلا في ظل الإسلام. اهـــ.

واعلم أخي أن الوفاء بالعهد من صفات المؤمنين الصادقين كما قال تعالى عنهم: [وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا].

وأن نقضه وعدم الوفاء به من صفات المنافقين، أعاذنا الله وإياك من ذلك.

فروى الشيخان عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْ النِّفَاقِ حَتَّى يَدَعَهَا: إِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ».

قال ابن رجب في شرح الحديث: وقد أمر الله بالوفاء بالعهد فقال: [وأوفوا بالعهد إن العهد كان مسئولًا] – وذكر الآيات والأحاديث في ذلك ثم قال:– والغدر حرام في كل عهد بين المسلم وغيره ولو كان المعاهد كافرًا، ولهذا في حديث عبد الله بن عمرو عن النبي صلى الله عليه و سلم: «من قتل نفسًا معاهدة بغير حقها لم يرح رائحة الجنة، وإن ريحها ليوجد من مسيرة أربعين عامًا» خرجه البخاري، وقد أمر الله تعالى في كتابه الوفاء بعهود المشركين إذا أقاموا على عهودهم و لم ينقضوا منها شيئًا، وأما عهود المسلمين فيما بينهم بالوفاء بها أشد ونقضها أعظم إثمًا، ومن أعظمها نقض عهد الإمام على من تابعه ورضي به، وفي الصحيحين عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيامة ولا يزكيهم ولهم عذاب أليم» فذكر منهم: ورجل بايع إمامًا لا يبايعه إلا لدنيا فإن أعطاه ما يريد وفَّى له وإلا لم يف له. ويدخل في العهود التي يجب الوفاء بها ويحرم الغدر جميع عقود المسلمين فيما بينهم إذا تراضوا عليها من المبايعات والمناكحات وغيرها من العقود

اللازمة التي يجب الوفاء بها، وكذلك ما يجب الوفاء به لله عز وجل مما يعاهد العبد ربه عليه من نذر. اهـ من جامع العلوم والحكم.

وبعد ما تقدم من بيان ضرورة الاجتماع والبعد عن النزاع ووجوب الوفاء بالعهد وحرمة نقضه:

أذكر إخواني بأن ما فعلوه من الخروج عن الجماعة ونقض بيعتها ينطوي على خطر عظيم عليهم وعلى جماعتهم، فالشرع والعقل والتاريخ والتجربة كل ذلك يثبت أن لنقض العهود عواقب سيئة على الفرد والجماعة، فلم نر أحدًا ممن خرج عن جماعته وشق صفها دون مسوغ شرعي جنى مما فعل خيراً، بل لم يجن سوى عذاب الفرقة ونكد التشتت، مع الحرمان من السداد والتوفيق، بل وأحيانًا النكول عن الطريق، هذا مع تعريضه نفسه لغضب الله في الدنيا، وللوعيد الشديد في الآخرة، نسأل الله السلامة لنا ولإخواننا.

فليتق الإخوة ربهم في دينهم وجهادهم وإخوانهم ولا يكونوا عونًا للشيطان وللأعداء عليهم، وليحذروا من أن يكونوا سببًا في تعطيل الجهاد وهزيمة المجاهدين.

وينبغي أن يعلموا أنه لا يصلح في هذا الطريق سوى التجرد والإخلاص ونسيان الذات، وهذا هو الحصن الحصين من كيد الشيطان وحبائله.

وأخيرًا نسأل الله سبحانه أن يلهم هؤلاء الإخوة الكرام رشدهم ويرجعهم إلى الحق والصواب والطاعة والجماعة؛ ليفرح بذلك إخوانهم المؤمنون المجاهدون، ويخزي الله بذلك أعداء الدين، وهم لاشك أحرص الناس على إثارة الخلاف والشقاق والنزاع بين عباد الله المؤمنين.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

أخوكم ومحبكم/ أبو يحيى 24/جمادى الثانية/1433هـ.